

حقاً هر آئینه آدمی از حد میگذرد (۶).
وقتیکه می بیند خودرا توانگر شده (۷).
هر آئینه بسوی پروردگارت است رجوع
(۸).

آیادیدی شخصی که منع میکند (۹).
بنده را چون نماز می گذارد (۱۰).
آیادیدی که چه میشد اگر برای راست
بودی (۱۱).

یابه پرهیز گاری فرمودی (۱۲).
آیادیدی که چه میشد اگر دروغ شمرد
و روگردان گشت (۱۳).

آیا ندانست این روگرداننده که خدا
می بیند (۱۴).

ئی ئی، اگر باز نه ایستد خواهیم کشید
اورا به موی پیشانی (۱۵).

با آن موی پیشانی دروغ زن خطکار (۱۶).
پس باید که فریاد کند اهل مجلس خودرا
(۱۷).

مانیز خواهیم طلبید پیاده هارا (۱۸).
نی نی فرمان او قبول مکن و نماز گذار و
قرب خدا طلب نما (۱۹).

سوره قدر مکی است و آن پنج آیت است

بنام خدای بخشاينده مهربان.

كَلَّا لَيْسَ إِلَّا إِنَّمَا يُظْهِنُ^١
أَنْ زَانَ الْمُسْتَغْنَى^٢
لَئِنْ إِلَيْكَ الرُّبْعَى^٣

أَرَيْتَ أَنَّمَا يَنْهَا^٤
عَبْدًا إِذَا صَلَّى^٥
أَرَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ^٦

أَوْ أَمْرَ بِالثَّقْوَىٰ^٧
أَرَيْتَ إِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّ^٨

أَلْعَمَهُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى^٩

كَلَّا لَيْسَ لَهُنَّ لَئِنْفَعًا لِنَاتِحَةٍ^{١٠}

نَاصِيَةٌ كَذِبَةٌ خَاطِئَةٌ^{١١}
فَلَيَدْعُ عَنْ دَيَّةٍ^{١٢}

سَنَدُعُ الزَّانِيَةَ^{١٣}
كَلَّا لَرْطُعَهُ وَاسْجُدُوا فَاقْرَبُ^{١٤}

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(۱) یعنی باید ا DANست که عاقبت اهتداؤه دایت بهشت ست و عاقبت ضلال حلال
دوخ سست پس این مدعایا بنوعی از بیلاعت ادا کرده شده.

(۲) یعنی فرشتگان سخت عقوبت کننده را.

هر آئینه مافرود آور دیم قرآن رادر شب
قدر^(۱) (۱).

وچه مطلع ساخت ترا که چیست شب
قدر (۲).

شب قدر بهترست از هزار ماه (۳).
فرودمی آیند فرشتگان وروح در آن شب
befرمان پروردگار خویش برای سرانجام
کردن هر کاری (۴).

آن شب تا وقت طلوع فجر محض
سلامتی است (۵).

سوره بیته هدی است و آن هشت آیت است

بنام خدای بخشاينده مهریان .
نه بودند کافران^(۲) از اهل کتاب و مشرکان
جدا شونده (یعنی از آئین خود) تا وقتیکه
بیاید بایشان حجت ظاهر^(۳) (۱).
پیغمبری از جانب خدا که میخواند
صحیفه های پاک یعنی سور قرآن (۲).
در آن صحیفه ها احکامیست راست
درست (۳).
ومفترق نه شدند اهل کتاب^(۴) مگر بعد
از آنکه آمد بایشان حجت ظاهر (۴).

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ①

وَمَا أَذْنَكَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ ②

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ ③

نَزَّلَ اللَّهُكَ وَالرُّوحُ فِيهَا يَادُنِ رَبِّهِمْ مَنْ كُلُّ أَمْرٍ ④

سَلَّمُوا لِلَّهِ كُلُّ مَطْلَعِ الْغَيْرِ ⑤

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ⑥
لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ نَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّهِيدُونَ مُشْكِنَاتٍ
حَتَّىٰ تَأْتِيهِمُ الْبَيْتَةُ ⑦

رَسُولُنَا مَنِ الْهَيْثَلُو اصْحَافُهُ ⑧

فِيهَا كِتْبٌ قِيمَةٌ ⑨

وَمَا فَرَقَنَ الَّذِينَ أَوْلُوا الْيَدَيْنَ إِلَّا مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَ بِهِمْ
الْبَيْتَةُ ⑩

(۱) یعنی یکد فعه از لوح محفوظ با سمان دنیا .

(۲) یعنی حال ایشان مقتضی ارسال رسول و ازال کتاب بودا زین جهت رسول
فرستادیم قرآن فرو دار دیم .

(۳) یعنی ایشان تکلیف نکردیم بترك ادیان خویش مگر بعد اقامت حجت ظاهر .

(۴) یعنی بعضی مقبول شدند و بعضی مردود .